

Κώδικας Δεοντολογίας

της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας
Συλλόγων
Σαρακατσαναίων

ΚΩΔΙΚΑΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΣ Π.Ο.Σ.Σ

Εισήγηση του Δ.Σ. της Π.Ο.Σ.Σ. προς τη Γ.Σ. της 30-3-1997

Στο 14ο Πανελλήνιο Οργανωτικό Συνέδριο των Συλλόγων Σαρακατσαναίων που έγινε τον Απρίλιο 1995 στην Κομοτηνή μέσα από Εισηγήσεις του Δ.Σ. της Π.Ο.Σ.Σ., διεφάνη η αναγκαιότητα να συνταχθεί γραπτώς ένας Κώδικας Δεοντολογίας που θα διέπει και θα καθορίζει ξεκάθαρα και με σαφήνεια, τις δραστηριότητες των συλλόγων – μελών της στα πλαίσια της λειτουργίας της. Κι όλα με ένα και μοναδικό στόχο.

Να επιτύχουμε την όσο τον δυνατόν καλύτερη και αποτελεσματικότερη προβολή των εκδηλώσεών μας προς τα έξω, προστατεύοντας παράλληλα την παράδοσή μας, τον λαϊκό μας πολιτισμό, την ιστορία μας, για τα οποία είμαστε υπερήφανοι και τα οποία αποτελούν την πρωταρχική αξία της ύπαρξης μας (συλλόγων και Π.Ο.Σ.Σ.). Στην ουσία του ο Κώδικας Δεοντολογίας δεν αποτελεί κάτι το καινούργιο.

Πολλές από τις διατάξεις του είναι πράγματα, τα οποία έχουν ειπωθεί πολλές φορές στο παρελθόν και έχουμε συμφωνήσει όλοι σε αυτά, αφού είναι και αυτονόητα. Είναι γεγονός ότι η επανειλημμένη τους αναφορά έφερε σε πολλές περιπτώσεις θετικά αποτελέσματα, σε άλλα όμως όχι.

Αυτό το τελευταίο σε συνδυασμό με την αναγκαιότητα ύπαρξης σταθερού και σαφούς κειμένου, που θα εξειδικεύει όσα κατά καιρούς έχουμε πει προφορικά και τα οποία νομοτεχνικά είναι αδύνατον να συμπεριληφθούν στο Καταστατικό μας, προς το οποίο πάντως υποχρεωτικά εναρμονίζονται, ήταν δύο από τα στοιχεία, που «βάρυναν» στη σκέψη μας, για την υποβολή της εισήγησής μας στη Γ.Σ. Επίσης η ανάγκη τα μέλη ενός συλλόγου που εκλέγονται για πρώτη φορά στο Δ.Σ. του συλλόγου και δεν έτυχε να παρακολουθήσουν τις οργανωτικές μας διαδικασίες, να μη βρίσκονται προ αδιεξόδου με συνέπεια να αυτοσχεδιάζουν κατά τη διάρκεια της θητείας τους, με όλους τους κινδύνους που συνεπάγεται αυτός ο αυτοσχεδιασμός.

Δεν πιστεύουμε ότι η ψήφιση του Κώδικα Δεοντολογίας είναι πανάκεια για την θεραπεία όσων κατά καιρούς δεν έχουμε καταφέρει. Ελπίζουμε όμως, ότι μπορούμε να το καταστήσουμε ενσυνείδητα ένα «Συμβόλαιο Τιμής», αν εμπεδώσουμε και πιστέψουμε οριστικά και αμετάκλητα ότι:

Όσοι διοικούμε συλλόγους και Π.Ο.Σ.Σ., δεν είμαστε οι συνήθεις τύποι που όλοι βλέπουμε γύρω μας, ευκαιριακά να ασχολούνται με την παράδοση και τον πολιτισμό, αλλά αγνοί ιεραπόστολοι της πανάρχαιας παράδοσής μας, που με αίσθημα ευθύνης και αυταπάρνησης, αφιερώνουμε σε αυτή ότι πολυτιμότερο μπορούμε να διαθέσουμε από την προσωπική, οικογενειακή και επαγγελματική ζωή, μη λησμονώντας ΠΟΤΕ ότι οι Σαρακατσαναίοι, ήταν άνθρωποι της περηφάνιας, της λεβεντιάς και της αταλάντευτης πίστης στις αξίες του Ελληνισμού, δεν πρέπει να απογοητεύουμε τον απλό Σαρακατσάνο, που προσβλέπει πάντα με αγάπη, εμπιστοσύνη και κυρίως ελπίδα στον σύλλογο του τόπου του, τον οποίο θεωρεί θεματοφύλακα των ιερών και οσίων του, τα οποία έχουμε καθήκον να φυλάσσουμε όπως την ψυχή μας, έχουμε ύψιστο χρέος, απέναντι σε αυτούς που δημιούργησαν να τους καταστήσουμε αυθεντικούς εκφραστές της παράδοσης, του λαϊκού πολιτισμού και της ιστορίας μας, τα οποία πρέπει να παραδίδουμε στους νεότερους γνήσια και ανόθευτα, πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη το μήνυμα που εκπέμπει η μαζική παρουσία των νέων μας στις εκδηλώσεις μας, που κόντρα στον άνεμο συμμετέχουν σε αυτές και που αυτό είναι η δίψα να τους διδάξουμε την πολιτισμική μας κληρονομιά, η οποία γι' αυτούς δικαιολογημένα περιβάλλεται με αχλύ θρύλου, αφού έχουν υποκλιθεί με σεβασμό μπροστά της Έλληνες και ξένοι επιστήμονες. Εκτιμώντας τα παραπάνω, εισηγούμαστε στη Γ.Σ. της Π.Ο.Σ.Σ. την ψήφιση του Κώδικα Δεοντολογίας των μελών της, έχοντας την βεβαιότητα ότι η ψήφισή του, αλλά κυρίως την ελπίδα ότι η ενσυνείδητη τήρησή του είναι για το καλό της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, για την οποία έχουμε ταχθεί όλοι «να φυλάττουμε θερμοπύλες».

Λαμία 30 Μαρτίου 1997

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

Προοίμιο

Η Π.Ο.Σ.Σ. με το Δ.Σ. της, οφείλει να ενεργεί και να λειτουργεί με τέτοιο τρόπο ώστε να εμπνέει στα μέλη της ενσυνείδητο σεβασμό στις αποφάσεις και τις εντολές της.

Ο σύλλογος – μέλος της Π.Ο.Σ.Σ. είναι το βασικό οργανωτικό κύτταρο διατήρησης και προβολής της παράδοσής μας, στο τόπο της αρμοδιότητάς του, αποτελώντας παράλληλα το ένα μέρος της δίπτυχου της οργανωτικής λειτουργίας και δραστηριότητας μας (σύλλογος – Π.Ο.Σ.Σ.).

Ο σύλλογος – μέλος της Π.Ο.Σ.Σ. στα πλαίσια της καταστατικής του λειτουργίας έχει ηθικό χρέος:

α. να αγκαλιάσει χωρίς διακρίσεις κάθε Σαρακατσάνο της περιοχής του, φροντίζοντας παράλληλα να τον καθιστά κοινωνό και συμμετόχο των δραστηριοτήτων του και να αποφεύγει ενέργειες που απωθούν, όχι μόνο τους Σαρακατσαναίους αλλά και τους άλλους συμπατριώτες μας,

β. ειδικά θα πρέπει να μεριμνά για την προσέγγιση των νέων μας, μη λησμονώντας ότι η καλύτερη μέθοδος γι' αυτό είναι να απευθύνεται σε αυτούς με αυθεντικούς τρόπους και όχι κακέκτυπους,

γ. να συνεργάζεται με φορείς και συλλόγους της περιοχής του γνωρίζοντας εκ των προτέρων, ότι αυτή η συνεργασία είναι λεπτή υπόθεση και πρέπει να γίνεται με προσοχή και να συντελεί αποκλειστικά και μόνον στην γενικότερη πολιτιστική αναβάθμιση της περιοχής του και όχι σε άλλους σκοπούς, ξένους προς αυτούς που αναφέρονται στο καταστατικό. Ειδικά θα πρέπει να εξασφαλίζεται εκ των προτέρων, αφενός μεν ότι ο συνεργαζόμενος φορέας είναι σοβαρός και αξιόπιστος, αφετέρου δε ότι δεν θα διακωμωδηθεί η παράδοσή μας (αποφυγή συνεργασίας με «φορείς» ευκαιριακούς – αμφισβητούμενης αξιοπιστίας, αποκριατίκες εκδηλώσεις κ.λ.π.),

δ. ο σύλλογος – μέλος της Π.Ο.Σ.Σ., προσπαθεί με κάθε τρόπο να συμπαρασταθεί στα προβλήματα του απλού Σαρακατσάνου της Βουλγαρίας που βρίσκεται στη χώρα μας. Η υποχρέωσή του αυτή είναι πρωταρχικά και κύρια ηθική και πηγάζει από τη διαχρονική κοινή μας καταγωγή και ιστορία. Η ίδια υποχρέωση υπάρχει και απέναντι σε οποιονδήποτε άλλο Σαρακατσάνο και πολύ περισσότερο της περιοχής αρμοδιότητάς του συλλόγου που έχει ανάγκη την συμπαραστάσή του αλλά και σε κάθε συμπατριώτη μας στα πλαίσια ανθρωπιστικής λειτουργίας του, η οποία μπορεί μεν να μην αποτελεί τον κύριο καταστατικό σκοπό του, είναι ίσως συμβατή με αυτόν.

Τα άτομα που απαρτίζουν το Δ.Σ. του συλλόγου – μέλους της Π.Ο.Σ.Σ., διαπνέονται από την νοοτροπία του συνειδητού υπηρέτη των παραδόσεών μας και όχι αυτή του ευκαιριακού – «τοπικού παράγοντα». Δέκτες των αντιδράσεων και μελών του συλλόγου, οφείλουν να ενδιαφέρονται για την εύρυθμη λειτουργία του συλλόγου και την ορθότερη προβολή των δραστηριοτήτων του. Οι σύλλογοι – μέλη της Π.Ο.Σ.Σ. που γεωγραφικά γειτνιάζουν θα πρέπει να προγραμματίζουν τις καθιερωμένες εκδηλώσεις κατά τέτοιο τρόπο, ούτως ώστε να μη δημιουργούνται κωλύματα τεχνικής φύσεως κατά την εκτέλεση αυτών. Γενικώς το πνεύμα που πρέπει να κυριαρχεί μεταξύ των συλλόγων – μελών της Π.Ο.Σ.Σ. είναι αυτό της συνεργασίας, της αλληλοβοήθειας, της «ευγενούς άμιλλας» και όχι της κακώς νοούμενης υπερροχής. _

Ο σύλλογος – μέλος της Π.Ο.Σ.Σ. σέβεται και εναρμονίζεται με τις αποφάσεις των οργάνων της.

Ειδικότερα, ασπάζεται την αυτονόητη και κοινή παραδοχή, ότι η Π.Ο.Σ.Σ. αποτελεί δημιούργημα και κατάκτηση δική του, η οποία δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την ηθική, οικονομική και ολόπλευρη στήριξή του.

Παράλληλα δικαιούται να ζητά τη συμπαράστασή της στις δραστηριότητες του και ακόμη να υποβάλλει σε αυτήν προτάσεις και γνώμες για την καλύτερη οργάνωση των εκδηλώσεων της, για τη βελτίωση των δραστηριοτήτων της στη κατεύθυνση πάντα των καταστατικών της σκοπών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Οργάνωση και διεξαγωγή εκδηλώσεων - Κύριες Λαογραφικές εκδηλώσεις

Ο σύλλογος – μέλος της Π.Ο.Σ.Σ. ως αυθεντικός, αρμόδιος και υπεύθυνος εκφραστής της παράδοσής μας στην περιοχή της αρμοδιότητάς του, φροντίζει κατά τέτοιο τρόπο, ώστε οι εκδηλώσεις μας να έχουν το δικό μας «σαρακατσάνικο χρώμα»

συνειδητοποιώντας εξ αρχής, ότι μόνον έτσι εκφράζεται και η σημερινή συνεισφορά μας στον Ελληνικό Λαϊκό Πολιτισμό και ότι μόνον έτσι διακρίνεται η παράδοσή μας η οποία αποτελεί κύρια συνιστώσα του. Αποδοχή αντίθετης άποψης και το κυριότερο επικράτηση αυτής, θα οδηγούσε μοιραία στο συμπέρασμα είτε ότι δεν γνωρίζουμε τις παραδόσεις μας είτε ότι υστερούμε έναντι των άλλων συμπατριωτών μας, οι οποίοι στις εκδηλώσεις των συλλόγων τους και ορθά, δίνουν το δικό τους «πολιτιστικό στίγμα».

Ο ετήσιος χορός του συλλόγου – μέλους της Π.Ο.Σ.Σ. πέραν του κοινωνικού χαρακτήρα τον οποίο εκ των πραγμάτων έχει, αποτελεί

παράλληλα σε τοπικό επίπεδο και μια ευκαιρία για επίδειξη – προβολή των αυθεντικών παραδοσιακών χορών – τραγουδιών και στολών μας.

Είναι σαφές, τόσο από την παράδοσή μας όσο και από τους λαογράφους – ερευνητές που ασχολήθηκαν μαζί μας ότι η πολιτισμική μας κληρονομιά (ήθη, έθιμα, κ.λ.π.) στο σύνολό της είναι κοινή, ανεξάρτητα από τον γεωγραφικό χώρο στον οποίο ζούμε τώρα, εντός ή εκτός Ελλαδικών συνόρων. Αυτό σε τίποτα δεν αναιρείται από τις σημερινές τοπικές ιδιομορφίες και ιδιαιτερότητες που υπάρχουν σε διάφορα μέρη και οι οποίες ως γεγονός είναι αποδεκτές, (π.χ. στολές Σαρακατσαναίων Θράκης, Βουλγαρίας, Σκοπίων, Αττικής, Αγράφων κ.λ.π.).

Ο σύλλογος – μέλος της Π.Ο.Σ.Σ. λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, φροντίζει ώστε:

α. τα μέλη των χορευτικών του συγκροτημάτων, όταν εμφανίζονται στις εκδηλώσεις του να είναι ενδεδυμένα με τις παραδοσιακές μας στολές. Αυτές, εφόσον εξέλιπε η αυθεντική και παραδοσιακή των κατασκευή, πρέπει να κατασκευάζονται με ιδιαίτερη προσοχή και επιμέλεια, ώστε να αποδίδουν πραγματικά τη Σαρακατσάνικη Στολή. Είναι σαφές ότι μια αυθαίρετη προσθήκη σε στολή (π.χ. μιας μοντέρνας μαντήλας) ή μια ουσιώδης έλλειψη (π.χ. έλλειψη κάλτσας σε γυναικεία στολή) όχι μόνον καταστρέφει την εικόνα της εκδηλώσεως αλλά δείχνει και έλλειψη προσοχής και όχι μόνον του Δ.Σ. του συλλόγου. Είναι προτιμότερο και βεβαίως κατανοητό, εφόσον ένας σύλλογος αδυνατεί οικονομικά να εξοπλίσει κάποιο χορευτικό του συγκρότημα με στολές, να το εμφανίσει εντελώς χωρίς παραδοσιακές στολές, παρά να το εμφανίσει με παραπονημένες.

β. να δίδει, ει δυνατόν, μια νότα από παλιό σαρακατσάνικο γλέντι, παρουσιάζοντας χορευτικά του συγκροτήματα, να χορεύουν «τραγουδώντας με το στόμα» (χωρίς όργανα).

Σε αυτό το σημείο πρωταρχικό ρόλο μπορούν να παίζουν οι γέροντες του συλλόγου, στους οποίους πρέπει να απευθύνεται με σεβασμό το Δ.Σ. _

γ. να επιλέγει ως ερμηνευτές των τραγουδιών μας σαρακατσαναίους καλλιτέχνες, οι οποίοι ακριβώς, λόγω της καταγωγής τους κατά αντικειμενική και εύλογη κρίση βλέπουν με περισσότερη ευαισθησία τα τραγούδια και τους χορούς μας, με επιθυμητό αποτέλεσμα την κατά το δυνατόν ελαχιστοποίηση του κινδύνου αλλοίωσης και κακοποίησής των,

δ. να επιλέγει ως όργανα της ορχήστρας, τα αποκλειστικώς αναγκαία για την τέλεση της εκδηλώσεως (βιολί, λαούτο, κλαρίνο)

και να αποκλείει, ει δυνατόν, όσα κατά κοινή παραδοχή (αρμόνιο, κιθάρα) αλλοιώνουν την παραδοσιακή ατμόσφαιρα της εκδηλώσεως και δίδουν τόνους σύγχρονης μουσικής προς αυτήν,

ε. να επιλέγει με προσοχή και σοβαρότητα τον εκπαιδευτή των χορευτικών του συγκροτημάτων, στον οποίο να τονίζει με έμφαση αφενός μεν τους χορούς που θα παρουσιασθούν στην εκδήλωση αφετέρου δε ότι οι ρυθμοί των χορών μας, θα πρέπει να είναι οι παραδοσιακοί (π.χ. παραδοσιακός ρυθμός σαρακατσάνικου τσάμικου και όχι δεκαέξι με περιττές χορευτικές φιγούρες και κινήσεις).

Ο σύλλογος – μέλος της Π.Ο.Σ.Σ. παρουσιάζει στις εκδηλώσεις του, τους παρακάτω χορούς:

α. συρτός στα τρία,

β. συρτός καλαματιανός,

γ. τσάμικος (κλασσικός και κάτσα),

δ. σταυρωτός, &

ε. κτσάδικος.

Σύλλογος – μέλος της Π.Ο.Σ.Σ. που διατείνεται ότι στην περιοχή του υπάρχει παράδοση ότι χορεύονταν από Σαρακατσαναίους, άλλος χορός πλην των ανωτέρω (π.χ. διπλός χορός) πρέπει προκειμένου να αντιμετωπισθεί το θέμα σε επίπεδο Π.Ο.Σ.Σ., να υποβάλλει προς το Δ.Σ. της, ή άλλα όργανά της (οργανωτικό Συνέδριο – Γ.Σ.) έγγραφη πρόταση – γνώμη συνοδευόμενη με αντίστοιχα ερευνητικά στοιχεία τα οποία να μπορούν να αποτελέσουν την βάση γενικότερης έρευνας.

Ο σύλλογος – μέλος της Π.Ο.Σ.Σ. που στην περιοχή του καθιερώθηκε να γίνεται λαογραφική εκδήλωση, τοπικού – περιφερειακού χαρακτήρα (Καλογιάννεια, Μπουζάλα, Γυφτόκαμπος, Παρνασσός, Βελούχι, Πάρνηθα, κ.λ.π.) πρέπει να λαμβάνει υπόψη για τη διεξαγωγή τους τα παραπάνω.

Ο σύλλογος – μέλος της Π.Ο.Σ.Σ. που αποφασίζει στην περιοχή της αρμοδιότητάς του, να κάνει κάποιες παραδοσιακές κατασκευές (καλύβια, φρετζάτα, κ.λ.π.) για ανάγκες μιας εκδηλώσεως ή και μόνιμες ακόμη, θα πρέπει να συνειδητοποιεί ότι είναι φιλόδοξη μεν αλλά σοβαρή προσπάθεια. Γι' αυτό το λόγο και για την πιστή απόδοση της παράδοσης, θα πρέπει καταρχήν να προσφεύγει με σεβασμό και αποκοπή στις υποδείξεις των υπεύθυνων και σοβαρών γερόντων της περιοχής του, οι οποίοι και γεννήθηκαν σε καλύβια και έφτιαξαν τέτοια. Θα πρέπει επίσης να μη λησμονεί ότι σχετικώς εύκολα μπορεί να γίνει ένα τέτοιο έργο, αλλά πολύ δύσκολα συντηρείται αξιοπρεπώς στο πέρασμα του χρόνου.

Ο σύλλογος – μέλος της Π.Ο.Σ.Σ., για την πραγματοποίηση των εκδηλώσεών του, ζητά εφόσον τούτο κρίνει αναγκαίο, την συνδρομή της, για παροχή υλικών ή για υπόδειξη απόψεων και υπηρεσιών εξειδικευμένων στελεχών, η οποία φροντίζει να ανταποκρίνεται στο αίτημα αυτό.

Άλλες Εκδηλώσεις

Ο σύλλογος – μέλος της Π.Ο.Σ.Σ. ο οποίος επιθυμεί στην περιοχή της αρμοδιότητάς του, να προβάλλει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο τις εκδηλώσεις του στα σύγχρονα μέσα ενημέρωσης και επικοινωνίας (τηλεόραση, ραδιόφωνο, εφημερίδα) πρέπει εξ αρχής να γνωρίζει αφενός μεν ότι είναι «ευαίσθητη» υπόθεση (skripta manent) αφετέρου δε ότι οι δημοσιογράφοι δεν γνωρίζουν πάντα τις παραδόσεις μας και καμιά φορά δεν τους απασχολεί και σοβαρά το τι θέλουμε εμείς να προβάλλουμε.

Ο σύλλογος – μέλος της Π.Ο.Σ.Σ. ο οποίος σχεδιάζει στην περιοχή της αρμοδιότητάς του, να υλοποιήσει πρόταση τηλεοπτικής παραγωγής αναφορικά με την παράδοσή μας (documanter) οφείλει να το αποφασίζει με ιδιαίτερη επιμέλεια, περίσκεψη και σοβαρότητα δεδομένου ότι μια τέτοια προσπάθεια στο μέλλον θα αποτελέσει σημείο αναφοράς των ερευνητών και των επιστημόνων (skripta manent).

Η ίδια προσοχή και για τους ίδιους ακριβώς λόγους απαιτείται όταν ο σύλλογος – μέλος της Π.Ο.Σ.Σ., προτίθεται να συμμετάσχει ή να πραγματοποιήσει ο ίδιος ημερίδα με λαογραφικό – ιστορικό περιεχόμενο αναφορικά με τους Σαρακατσαναίους.

Γι' αυτό, στην περίπτωση αυτή, πριν οποιαδήποτε υλοποίηση των θεμάτων αυτών θα πρέπει το θέμα να αντιμετωπίζεται σε επίπεδο Π.Ο.Σ.Σ. (στα όργανά της, Δ.Σ. ή οργανωτικό Συνέδριο ή Γ.Σ., ανάλογα με την σπουδαιότητα ή το εύρος της σχεδιαζόμενης εκδηλώσεως), όπου ο σύλλογος – μέλος της υποβάλλει με τις θεσμοθετημένες διαδικασίες, ολοκληρωμένη πρόταση προκειμένου αφενός μεν να τύχει της συναντίληψης και συναπόφασής της αφετέρου δε της συμπαράστασης και συνδρομή της.

Στην περίπτωση της διοργάνωσης απλών διαλέξεων – ομιλιών που δεν έχουν τον χαρακτήρα λαογραφικής – ιστορικής ημερίδας θα προηγείται συνεννόηση συμβουλευτικού χαρακτήρα του συλλόγου με το Δ.Σ. της Π.Ο.Σ.Σ.

Ο σύλλογος – μέλος της Π.Ο.Σ.Σ. κατά τη γενική λειτουργία και δραστηριότητά του οφείλει να λαμβάνει υπόψη του, το γενικότερο πνεύμα των παραπάνω διατάξεων που είναι αυτό της συναντίληψης,

της συναπόφασης και της οργανωμένης και ενιαίας προβολής της παράδοσης και του πολιτισμού μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ **Τελικές Διατάξεις**

Η τήρηση των διατάξεων του Κώδικα Δεοντολογίας της Π.Ο.Σ.Σ., είναι καταρχήν και πρωταρχικά ενσυνείδητη υποχρέωση των μελών της και επιβάλλεται από το νομίμως ισχύον καταστατικό της προς το οποίο εναρμονίζεται.

Η Γ.Σ. της Π.Ο.Σ.Σ. ενέκρινε τον Κώδικα Δεοντολογίας στην ετήσια τακτική της συνεδρίαση της 30ης Μαρτίου 1997 στη Λαμία, όπου συνήλθε μετά από πρόσκληση του Δ.Σ.

Ο Κώδικας Δεοντολογίας τίθεται σε ισχύ από 1 Απριλίου 1997.

Το Δ.Σ Της Π.Ο.Σ.Σ

Πρόεδρος: Δημήτριος Κατσαρός

Αντ/ρος: Χρήστος Χαρίσης

Γ. Γραμματέας: Γεώργιος Ν. Μουτσιάνας

Ταμίας: Βασίλειος Τσακούμης

Ειδ. Γραμματέας: Κων/νος Σουλτογιάννης

Τα μέλη: Ιωάννης Ζαχείλας, Χρήστος Καπετάνος, Ιωάννης Μπούτλας, Χρήστος Φούντας.

